

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 20 stycznia 2020 r.

Pozycja 55

POSTANOWIENIE z dnia 19 listopada 2019 r. Sygn. akt Ts 123/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.J. w sprawie zgodności:

art. 534 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145) z art. 45 ust. 1, art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 oraz art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 10 sierpnia 2018 r. (data nadania) M.J. (dalej: skarżący), reprezentowany przez radcę prawnego ustanowionego z wyboru, wystąpił z żądaniem na tle następującego stanu faktycznego:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. II Wydział Cywilny Odwoławczy z 26 marca 2018 r. (sygn. akt [...]) oddalono apelację skarżącego od wyroku Sądu Rejonowego w O. I Wydział Cywilny z 17 maja 2017 r. (sygn. akt [...]) w sprawie z powództwa skarżącego przeciwko M.G. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną. Sąd Okręgowy uznał oddalenie powództwa skarżącego za prawidłowe, gdyż złożone zostało po upływie pięcioletniego terminu określonego w art. 534 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145; dalej: k.c.). Wyrok Sądu Okręgowego wskazany został w skardze konstytucyjnej jako ostateczne orzeczenie o konstytucyjnych wolnościach lub prawach skarżącego.

W skardze konstytucyjnej skarżący zarzucił kwestionowanemu art. 534 k.c. naruszenie – skutek jego zastosowania w wyroku Sądu Okręgowego – prawa do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji), zasady proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji), prawa własności (art. 64 ust. 2 Konstytucji) oraz zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p.TK),

skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Na tym etapie Trybunał Konstytucyjny bada, czy spełnia ona przesłanki, o których mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz przepisach u.o.t.p.TK., w szczególności w art. 53 tej ustawy.

2. Trybunał stwierdził, że skarżący uczynił przedmiotem kontroli w skardze konstytucyjnej art. 534 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145; dalej: k.c.). Przepis ten określa pięcioletni zawity termin zaskarżenia czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli.

Kwestionowanemu przepisowi skarżący zarzuca naruszenie przysługujących mu konstytucyjnych wolności i praw, gdyż „zaskarżona norma prawna wprowadza niczym nieuzasadniony termin do podjęcia kroków prawnych zmierzających do wykonania prawomocnego orzeczenia” (s. 3 skargi). Zdaniem skarżącego przepis ten narusza – wynikające w jego ocenie z art. 45 ust. 1 Konstytucji – prawo do skutecznej egzekucji prawomocnego orzeczenia (s. 4 skargi). Przewidziany w zaskarżonym przepisie termin skarżący uważa za arbitralny, oderwany od realiów czasu trwania postępowań sądowych. Dalej skarżący podnosi, że art. 534 k.c. nie tylko nie służy realizacji żadnego z celów konstytucyjnych, ale pozostaje w sprzeczności „z zasadami demokratycznego państwa prawa tj. art. 2 Konstytucji”.

Skarżący określił zatem – stosownie do art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK – przepis ustawy, na podstawie którego sąd orzekł ostatecznie o przysługujących mu prawach konstytucyjnych.

3. Trybunał stwierdził również, że skarżący – wypełniając dyspozycję art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 u.o.t.p.TK – wskazał, które z przysługujących mu praw konstytucyjnych zostało naruszone, a także wyjaśnił, w jaki sposób – jego zdaniem – doszło do tego naruszenia oraz przedstawił argumenty uprawdopodobniające w sposób dostateczny sformułowane w skardze zarzuty.

Argumenty przedstawione w uzasadnieniu skargi konstytucyjnej skłoniły Trybunał do stwierdzenia na etapie wstępnej kontroli, że skarga ta nie jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

4. Trybunał stwierdził ponadto, że badana skarga konstytucyjna spełniła pozostałe wymogi formalne.

W szczególności, skarga konstytucyjna została sporządzona i wniesiona do Trybunału Konstytucyjnego – w imieniu skarżącego – przez adwokata, który przedstawił stosowne pełnomocnictwo (zob. art. 44 ust. 1 w związku z art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p. TK), z zachowaniem trzymiesięcznego terminu określonego w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.